

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Afvigelser fra Hærlovens Bestemmelser om Indkaldelser og Uddannelse i Aaret 1920.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1073).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1—4 (se Tillæg C. Sp. 423) og dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Forespørgsel til Justitsministeren fra 3die Medlem for 1ste Kreds m. fl.

(Forespørgselen findes i Tidenden Sp. 1005).

Ordføreren for Forespørgerne (Schovelin): Den Forespørgsel, jeg skal have den Ære paa egne og mine Partifællers Vegne at stille, lyder jo saaledes:

„Hvorledes vil Justitsministeren bringe sit Svar paa den i Landstinget den 20. Marts 1918 stillede Forespørgsel i Overensstemmelse med den Viden, som Ministeren ifølge det for Færø-Kommissionen oplyste allerede da sad inde med?“

Baggrunden for denne Forespørgsel er ikke Ministeriets Færø-Politik — der vil sikkert blive givet rigelig Lejlighed til en anden Gang at beskæftige sig med den —. Baggrunden for den er Grundlovens § 61. Hvad der ligger for, er Spørgsmaalet om, hvorvidt der er sket Brud paa den enhver Minister ifølge Grundlovens § 61 paahvilende parlamentariske Pligt, og da det for Færø-Kommissionen oplyste har skabt grundet Formodning herom for Justitsministerens Vedkommende, har man villet give ham Lejlighed til gennem en aaben og loyal Udtalelse overfor Tinget at bortrydde denne grundede Formodning. Hvis der var sket noget tilsvarende i en anden Sag af helt andet Indhold, hvor der altsaa bagefter af

en eller anden Grund var opstaaet grundet Formodning om, at en Ministers Forklaring ikke var dækket af eller havde udtømt hans Viden angaaende det omspurgte Anliggende, saa vilde den samme Forespørgsel med Nødvendighed være blevet stillet. Hermed er Slagfeltet afridset. Jeg maa blot med Hensyn til Grundlovens § 61, i Kraft af hvilken ogsaa denne Forespørgsel stilles, tillade mig at bringe i Erindring, at da denne Bestemmelse første Gang var til Behandling paa den grundlovgivende Rigsdag, udtalte Ordføreren ved den Lejlighed, Algreen-Ussing: „Disse Interpellationer har den store Fordel, især under kritiske Tidsforhold, at øjeblikkelige Begivenheder, der naturligt kunne foranledige saadanne Spørgsmaal til vedkommende Minister, ville kunne opklares“, og det er da netop nøjagtigt i Overensstemmelse hermed, at den i Forespørgselen omtalte Forespørgsel blev stillet i Landstinget den 20. Marts 1918. Man har altsaa fra den grundlovgivende Rigsforsamlings Side forudsat som selvfølgelig, at det, der skulde ske ved Ministerens Besvarelse, var, at disse „øjeblikkelige Begivenheder“ blev opklarede, selvfølgelig ikke, at de blev fordunklede eller tilslørede.

Den 20. Marts 1918 stillede den 1ste Landstingsmand for 2den Kreds (Piper) en Forespørgsel i Anledning af, at der henede var fremkommet Meddelelse om, at de trende øverste Embedsmænd for Færøerne telegrafisk havde forlangt at blive forflyttet eller at faa deres Afsked. Forespørgeren gjorde opmærksom paa, at dette sensationelle Telegram „maa bringe Tanken hen paa, at der maa være foregaaet noget, som vi andre ikke kender“, og det var i den Anledning, han spurgte den højtærede Justitsminister, om det var ham bekendt, hvad der var Aarsagen til dette Skridt. Det er det, vi maa fastholde, det var derpaa Forespørgselen gik ud, om det var Justitsministeren bekendt, hvad der var Aarsagen til dette Skridt. Det har bagefter vist sig, at den højtærede Justitsminister var saa at sige det eneste Menneske henede, der maatte vide det, men ikke desto mindre var han dog under hele Forespørgselens Behandling eet stort Spørgsmaalstegn. Det Ledemotiv, der gik igennem al hans Tale, var stadig: „jeg kan ikke begribe“, „dette forstaar jeg ikke ganske“, „det kan dog ikke være Meningen“, „jeg er ikke ganske klar over“, og til sidst klinger al denne Forbavelse ud i Ordet „ubegribelig“, som var det